

СЕКЦІЯ 5. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЧО- ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРАВОВА ОХОРОНА ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

ЗАЛЮБОВСЬКА Л.М., магістрант, м. Кременчук, КНУ ім. М. Остроградського

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Суттєвою проблемою в Україні є недосконалість правових механізмів захисту прав інтелектуальної власності. Український ринок переповнений товарами, що реалізуються з порушенням прав інтелектуальної власності, зокрема прав на знаки для товарів і послуг, а також авторських та суміжних прав. Тому створення системи ефективного захисту прав інтелектуальної власності сприятиме залученню до економіки України іноземних інвестицій та стимулюватиме створення національної інтелектуальної власності, оскільки розвиток законодавства щодо захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності є однією з вимог ГАТТ/СОТ та Угоди про партнерство і співробітництво з ЄС. З огляду на посилення політики міжнародної інтеграції протягом 2000 року Україна ратифікувала низку міжнародних угод та доповнила внутрішнє законодавство з питань захисту прав інтелектуальної власності. Однак найбільшою проблемою є відсутність механізмів втілення цього законодавства.

Аналізуючи стан захисту прав об'єктів інтелектуальної власності, важливими кроками у цьому процесі було приєднання у листопаді 1999 року України до Паризької конвенції про охорону промислової власності, і у червні 2000 року ратифікація Верховною Радою Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію торгових знаків та Ніццької угоди про міжнародну

класифікацію виробів та послуг [1, 2]. Але не зважаючи на ці заходи, слід зазначити, що рішення про приєднання України до міжнародних конвенцій мають, швидше, декларативний характер, оскільки механізм їхнього втілення в Україні відсутній. Це пов'язано по-перше з проблемами формування внутрішнього законодавства та приведення його до світових норм.

Важливим кроком щодо захисту права на об'єкт інтелектуальної власності було встановлення Законом "Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів та фонограм" [4] адміністративної відповідальності за незаконне розповсюдження примірників аудіовізуальних творів і фонограм.

На нашу думку, запровадження Закону дозволить розрізняти легальну і нелегальну аудіо- та відеопродукцію за наявності контрольної марки [5]. Разом з тим Закон докорінно не вирішує проблеми імпорту та обігу нелегальної продукції, оскільки не визначено орган, що координуватиме дії щодо попередження і виявлення порушень у цій сфері.

У сфері правового регулювання прав на знаки для товарів і послуг потребують впровадження положення Паризької конвенції про охорону промислової власності, згідно з якими, країна-учасниця Конвенції зобов'язана надавати охорону знакам, які компетентний орган цієї країни визнав загальновідомими. В Україні досі не визначено ані порядку визнання знаків загальновідомими, ані органу, до компетенції якого належатиме визнання знаків загальновідомими [7,8].

У перспективі істотною проблемою стане відсутність спеціалізованого судового органу для вирішення суперечок щодо прав інтелектуальної власності. На сьогоднішній день судова система не здатна ефективно вирішувати справи з питань інтелектуальної власності через відсутність у суддів спеціальних знань у цій галузі, зокрема у сфері винаходів та корисних моделей. Але слід відзначити, що на сьогодні певні зрушення вже є. Так Кабінетом міністрів санкціоновано створення у Києві Науково-дослідного

інституту інтелектуальної власності у складі Академії правових наук [9].

Список літератури: 1. Всемирная организация интеллектуальной собственности. – Женева.- 1995. - 59 с. 2. *Дахно И. И.* Патентно-лицензионная работа.- К.: Блиц-Информ, 1996. - 256 с. 3. Закон України. Про охорону прав на винаходи та корисні моделі // Галицькі контракти. – 1997.- № 8.- С. 36-41. 4. Закон України. “Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів та фонограм” від 23 березня 2000 р., Liga on-line. 5. Указ Президента України “Про заходи щодо охорони інтелектуальної власності в Україні” від 27. 04. 2001 р. № 285/2001, Liga on-line. 6. Закон України. “Про захист від недобросовісної конкуренції”. Відомості Верховної ради № 237 від 7. 06. 96. 7. Интеллектуальная собственность: Основные материалы: Пер. с англ.- в 2 т. – Новосибирск: ВО «Наука», 1993.- 357 с. 8. Закон України “Про охорону прав на знаки для товарів та послуг” // Галицькі контракти. - 1997.- № 8.- С. 42-45. 9. Постанова Кабінету міністрів України “Про створення Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності” від 29 травня 2001 р. № 582, Liga on-line.

СЕРДЮК И.В., студент, г. Бердянск, БУМиБ

К ВОПРОСУ ОБ УГОЛОВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЮРИДИЧЕСКИХ ЛИЦ

Современные предприятия и организации, имеющие организационно-правовые формы юридического лица, приобрели ощутимое значение во всех сегментах социального бытия. Любая сфера человеческой деятельности в той или иной мере обязана своим существованием функционированию юридических лиц. Современный характер социальных отношений значительно отличается по своей сложности и многоаспектности в сравнении с отношениями, носившими более простой характер в прошлом. Указанная сложность не может не сказаться на отдельных аспектах уголовно-правовых отношений, при которых юридическое лицо стало приобретать собственную волю, собственные цели, задачи. Соответственно юридические лица наряду с лицами физическими стали совершать деяния, отличающиеся большой общественной опасностью. В ряде промышленно-развитых стран осознана